

เรื่องประจำฉบับ

ภาวนา เทวียนระวี อังคารแพทย์

เยาวชน ไม่มีปัญหา แต่อยากมีโอกาส

'วัยรุ่นไทยสุดเหลวเหลก มั่วเซ็กส์บนรถเมล์'
ใจไทยสุดดาว ชายตัวมั่วยา'

'โรคติดเซ็กส์ลามวัยใจ ศธ.คุมพลอดรัก'

'ครูหุ่ยแฉเซ็กส์ใจ ลามเข้าห้องเรียน แนะเปิดวิชาปฏิเสธวิทยา'

เห็นภาพหัวหนังสือพิมพ์เหล่านี้ ขวณให้สงสัยว่า วัยรุ่นไทยนี้ เลวร้ายขนาดนี้จริงหรือ หรือว่ามันก็เลวร้ายพอๆ กับสมัย ๒๐-๓๐ ปีก่อนหน้านั้นแหละ แต่ว่ารูปแบบของความไม่เหมาะสมมันเปลี่ยนไป จากสมัยวัยรุ่นของผู้ใหญ่ตอนนี้ มากเสียจนทำให้ใจไม่ไหว รับไม่ได้ เลยคิดเอาว่าวัยรุ่นสมัยนี้เลวร้ายจนกลายเป็นวิกฤติของยุคสมัย

เป็นไปได้ไหมว่า อารมณ์รักใคร่ หัวใจหวาน แรงขับทางเพศ ในวัยรุ่นเมื่อสามสิบปีก่อนก็อาจไม่น้อยหน้าวัยรุ่นสมัยนี้

ยุคที่สังคมเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น คนมากขึ้น และที่อยู่อาศัยใกล้ชิดกันมากขึ้น การสื่อสารดีขึ้น ได้รู้ ได้เห็นเรื่องเพศเร็วขึ้น เข้าถึงสิ่งเร้าอารมณ์เพศได้ง่ายกว่า แดมโอกาสพบปะอยู่ร่วมกับเพศตรงข้าม ก็มีมากกว่าตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป

ที่สำคัญ คำสอน กติกา หรือสัญญาณทางสังคมก็ออกจะน่าสับสนสำหรับวัยรุ่น เช่น ผู้ใหญ่บอกไม่ควรทำ แต่ผู้ใหญ่ก็ทำในทีวี ในสื่อก็มีให้ดู และผู้ใหญ่ก็ชอบดู ชอบอ่าน หรืออันนี้ผู้ชายทำได้ แต่พอผู้หญิงทำก็โดนประจานยับเยิน แล้วทำไมคนชาย (ที่มักเป็นวัยรุ่น) โดนตำ แต่คนจ๊อ (ที่มักเป็นผู้ใหญ่) ไม่ยกโทษพาดหัวข่าว

เพราะฉะนั้น 'ข้อห้าม' ทั้งหลายที่บรรดาผู้ใหญ่พยายามบอกวัยรุ่น วัยรุ่นฟังแล้วก็เหมือนว่า จะเป็น 'ข้ออ้าง' ของผู้ใหญ่ที่จะควบคุมเด็กให้ได้ตามใจผู้ใหญ่ซะมากกว่า เพราะก็ไม่เห็นเป็นมาตรฐานเดียวกัน

แถมยังไม่มีความอธิบายให้เข้าใจได้เลยว่า การไปใกล้ชิด กอดจูบ มีเพศสัมพันธ์กันเนี่ยมันไม่ดียังไง ทำไมผู้ใหญ่ทำได้ และตอนหนูทำหนูก็ว่ามันดี ทำไม่ถึงว่าไม่ดี อารมณ์ชู้ซ่าที่มี ที่อยากไปพัวพันกับคนที่เรา 'ปิ้ง' เนี่ยมันผิดตรงไหน มันขนาดคำอธิบายที่ทำให้เข้าใจคล้อยตามได้ว่า ทำไมวัยรุ่นไม่ควรแสดงความรู้สึกเรื่องเพศ

ส่วนเหตุผลที่ว่า 'ไม่เหมาะสม' เพราะยังไม่ถึงวัยอันควรเนี่ย มันฟังดูเหมือนปิดบังอำพราง บังคับยังงี้ก็ไปรู้ แล้วไอ้ที่หนูคิด หนูรู้สึกเนี่ย จะให้จัดการยังไง ถ้าไม่ทำบนรถเมล์ แล้วทำที่ไหนได้บ้างละ

เอาเถอะ สมมติว่าเรามั่นใจว่า วัยรุ่นสมัยนี้มีมันยอดเยี่ยมจริงๆ มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หลายอย่างที่ตอ้งแก้ไข และเราต้องการให้วัยรุ่นสมัยนี้ รู้จักคิด รู้จักยับยั้งชั่งใจทางเพศ ส่วนที่ว่า จะแบบไหน แค่นั้น รับได้ รับไม่ได้ ใครควรจะเป็นคนกำหนด กฎเกณฑ์กติกา เอาไว้คุยกันวันหลัง ก็เลยมีข้อเสนอ ขวณผู้ใหญ่พิจารณาแนวทางที่ใช้ๆ กันในการแก้ไขปัญหายุคนี้

เช่น ต้องให้เด็กแต่งเครื่องแบบให้เหมือนกันให้หมด เพื่อป้องกันการติดกัน หรือติดสติ๊กเกอร์บนรถเมล์ว่า 'หญิงไทยต้องรักนวลสงวนตัว' พบเห็นเด็กมีพฤติกรรมชู้สาว ให้แจ้งที่นั่น ที่นี้ รวมไปถึงกฎกระทรวงศึกษาฯ ข้อที่กำลังจะประกาศเพื่อให้เกิดการจัดระเบียบเยาวชน และอื่นๆ มากมาย

ลองฟังความคิดอีกแบบหนึ่ง ซึ่งอาจจะเห็นว่าสุดโต่ง ตรงกันข้าม ไม่ต้องเห็นคล้อยตามก็ได้ แต่ลองเปิดใจพิจารณาดู เพราะแนวที่ว่านี้ มาจากบทเรียนการพัฒนาเยาวชนในประเทศอื่น แม้ว่า จะเป็นประเทศที่เราเห็นว่าเป็นต้นแบบที่นำวัฒนธรรมอันไม่พึงปรารถนามาสู่สังคมไทย แต่ก็ต้องถือเป็นแหล่งความรู้ทางการศึกษา และผลิตภัณฑ์การศึกษาของไทยมากมาย และที่สำคัญแนวคิดที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังให้มันน่าสนใจ ก็เป็นผลพวงของการค้นคว้าวิจัย ไม่ใช่เ็นักคิดเอาตามกรอบอุดมคติที่บอกต่อกันมา

แนวคิดที่ว่านี้ ขออนุญาตแปลเองแบบตัวนๆ ว่า คือการพัฒนาที่เน้นด้านบวกของเยาวชน หรือ Positive Youth Development^๑ ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดที่เป็นที่ถกเถียงในสหรัฐอเมริกาในระยะ ๒๐ ปีมานี้

นักคิดในค่าย Positive Youth Development นี้เป็นผลพวงจากความพยายามในช่วง ๓๐ ปีก่อน ซึ่งเป็นช่วงที่สหรัฐอเมริกาเผชิญอัตราการเกิดอาชญากรรม และปัญหาสังคมของวัยรุ่นค่อนข้างสูง จนเกิดการเรียกร้องให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายการแก้ไขปัญหายุคอย่างจริงจัง และมีการจัดสรรงบประมาณจำนวนมากให้ดำเนินการ จึงเกิดโครงการวิจัยขนาดใหญ่ต่างๆ ที่ว่าด้วยการพัฒนาเยาวชน เพื่อค้นหาปัจจัยร่วม และบทเรียนว่าอะไรคือตัวกำหนด หรือ ทำนายผลสำเร็จของการป่มเพาะให้เกิดเยาวชนที่พึงปรารถนาในสังคม

^๑ Pittman 1991, Pittman and Irby 1996, Pittman et al.2000.

ผลของการดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดการพลิกผันเชิงแนวคิด ไปจนถึงนโยบายในการพัฒนาเยาวชนที่สำคัญ และทำให้นักคิด นักปฏิบัติของค่าย **Positive Youth Development** มีกองเชียร์มากขึ้นเรื่อยๆ

งานวิจัยที่ว่า^๒ ทำการประมวล ประเมิน ติดตาม สกิดบทเรียน จากโครงการเยาวชนขนาดใหญ่ ๒๕ โครงการ ที่ได้รับการยอมรับว่า เกิดผลเชิงบวกในการพัฒนาเยาวชน โดยดูผลจากการเปลี่ยนแปลง ในการพัฒนาของตัวเยาวชน อาทิ ทักษะในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลือกคบเพื่อน และหาคนปรึกษาที่เข้าใจ ความสามารถในการควบคุมตนเองได้ มีวินัย ฟังตัวเองได้ แก้ปัญหาได้ คิดวิเคราะห์ได้ดี เห็นคุณค่า และมีความตั้งใจ และเกิดทักษะในการเรียนรู้ และลดพฤติกรรมที่เป็นผลร้ายต่อสุขภาพ

เมื่อลองสกิดดูว่ากลยุทธ์ใดบ้างที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในเชิงบวกดังกล่าว ก็พบว่า ได้แก่

- การส่งเสริม หรือฝึกความสามารถในด้านสังคม อารมณ์ พฤติกรรม การคิด วิเคราะห์ คุณธรรม การพึ่งพาตนเอง
- การได้รับการบอกเล่า ตอกย้ำ จูงใจจากครอบครัว ชุมชน ถึงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา
- การมีความผูกพันกับผู้ใหญ่ที่เคารพ และไว้ใจในชีวิต และมีเพื่อน รุ่นน้อง รุ่นพี่ที่ผูกพัน
- การได้รับโอกาสและความยอมรับจากบุคคล ชุมชน แวดล้อม
- การเข้าถึงบริการ และระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการพัฒนาเยาวชน

นอกจากนั้นยังพบว่า โครงการที่ประสบความสำเร็จต้องมีระยะเวลายาวนานพอควร และดำเนินการโดยอาศัยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับชุมชน

แนวคิดในการพัฒนาโดยเน้นด้านบวกของเยาวชน ได้รับการตอบรับให้เป็นทางเลือก ทวนกระแสแนวคิดหลักที่มักมองว่า การพัฒนาเยาวชน คือการลดทอนข้อบกพร่องของเยาวชน ('deficit model' of risk reduction) และเน้น **'การแก้ปัญหา'** ให้กับเยาวชน อันเป็นผลจากการวิเคราะห์ด้วยทัศนคติที่เห็นว่า เยาวชนเป็น **'ปัญหา'** ที่ต้องการ **'แก้ไข'** (ซึ่งเป็นผลพวงของพวก นักทฤษฎีด้านจิตวิเคราะห์ทั้งหลาย)

ขณะที่ค่ายการพัฒนาโดยเน้นด้านบวกของเยาวชน กลับมอง อีกมุมหนึ่งว่า ต้องส่งเสริมศักยภาพของเยาวชน (competence-enhancement model) ให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวม ไม่ได้มุ่ง ลดทอน หรือป้องกันเยาวชนจากปัจจัยเสี่ยง แต่สร้างความสามารถในการปรับตัว ด้านทาน มีภูมิคุ้มกันทั้งทางกายภาพ และจิตวิทยา และจิตวิญญาณ (ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด หรือแม้ไม่นับถือศาสนา ใด) ไปพร้อมกัน

นักการศึกษา นักพัฒนาในค่ายนี้เน้นแนวคิดที่ว่า เยาวชน เป็นทรัพยากร เป็นตัวช่วยที่สำคัญของการพัฒนาสังคม จึงต้องให้ บทบาท ทรัพยากร และความเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมในการแก้ไข ปัญหา ซึ่งก็คือปัญหาที่ทุกฝ่ายมีส่วนในสาเหตุ และเป็นส่วนหนึ่งของคำตอบร่วมกัน (ไม่ใช่ว่าเยาวชนสร้างปัญหา ผู้ใหญ่แก้ไข)

จะเห็นว่านักคิด นักปฏิบัติค่ายนี้ไม่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญห ในเชิงป้องกัน ป้องปราม เช่น ห้ามเยาวชนออกจากบ้านยามวิกาล สกิดกันอินเตอร์เน็ต เซ็นเซอร์เว็บไซต์ ห้ามแต่งตัวเปิดเผย ห้ามไว้ผมแบบนั้น แบบนี้ หรือสร้างกติกาสารพัดในการปกป้องเยาวชน เพื่อให้เป็นพลเมืองดี

^๒ Positive Youth Development in the United States: Research Findings on Evaluations of Positive Youth Development Programs: Richard F. Catalano, M. Lisa Berglund, Jeanne A. M. Ryan, Heather S. Lonczak, and J. David Hawkins, University of Washington <http://www.journals.apa.org/prevention/volume5/pe0050015a.html>

แต่ค่ายนี้เขาสันนิษฐานการมีส่วนร่วม และการแสดงออก ของเยาวชนในการแก้ไขปัญห แม้ว่าจะสิ่งที่เยาวชนคิดอาจจะไม่ สอดคล้องกับความคิด ความเห็น ความเชื่อที่ผู้ใหญ่มีอยู่ ตราบใด ที่ไม่ละเมิดกติกาพื้นฐานในการเป็นพลเมืองที่ดี ส่งเสริมเสรีภาพ คุณธรรม และความรับผิดชอบ โดยให้ทางเลือก และเคารพสิทธิ ในการเลือก และตัดสินใจของเยาวชน

นักคิดในค่ายนี้ ผลักดันการมีนโยบายให้เกิดการส่งเสริม โอกาสทางวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการพัฒนา ทางจิตวิญญาณของเยาวชน^๓ ส่งเสริมเยาวชนให้เป็นนักกิจกรรม สังคม และผู้นำ แม้กระทั่งเป็นผู้นำทางการเมือง

และยังเชื่อว่า แม้สื่อจะมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรม และ อัตลักษณ์ของเยาวชน แต่เยาวชนสามารถจะเป็นอิสระในการเลือก รับและปรับมาสร้างอัตลักษณ์ของตน ตราบเท่าที่เยาวชนยังมี อิทธิพลต่อสื่อในฐานะผู้บริโภคที่มีอำนาจซื้อ และมีพื้นที่ในการใช้สื่อ ได้เท่าเทียมกับกลุ่มผลประโยชน์อื่นในสังคม

นักคิดค่ายนี้เชื่อว่า การพัฒนาเยาวชนให้เกิดสำนึกของการ เป็นพลเมืองดี ต้องมาจากความเชื่อมั่นในศักยภาพ ให้อิสระภาพ และการสร้างโอกาสให้เยาวชนได้เรียนรู้ โดยการเป็นสมาชิกที่มี สถานภาพเท่าเทียม มีส่วนได้ส่วนเสียในความดีงาม หรือเลวร้าย ของสังคมได้เช่นกัน เยาวชนจึงจะสามารถเข้าใจ เห็นคุณค่าของ การร่วมรับผิดชอบ และสร้างสรรค์สังคมที่เขาู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ของการเป็นเจ้าของ ไม่แปลกแยก โดดเดี่ยว

อันถึงตรงนี้ ลองย้อนนึกถึงแนวคิดในการจัดการ **'แก้ไข ปัญหาเยาวชน'** ที่บ้านเรากำลังพยายามกันอย่างขมุกขมัว โดยเฉพาะวิธีคิด วิธีวิเคราะห์ของเราต่อกรณีการใช้ชีวิตทางเพศ ของเยาวชน ก็ออกจะน่าทึ่งใจไม่น้อย เพราะพอนึกๆ ดูว่าอีกสัก ๒๐-๓๐ ปีข้างหน้า ตอนที่เราต้องฝากชีวิตบนปลายไว้กับผู้นำชุมชน ผู้นำทางสังคม ผู้บริหาร ผู้ให้บริการต่างๆ ของเรา ที่ตอนนี้ กำลังเป็นเยาวชนที่กำลังได้รับการดูแล **'แก้ไข'** ให้เป็นเยาวชนที่ดี ผู้นำเหล่านี้จะจัดการกับชีวิตแก่ๆ ของเราอย่างไรหนอ

กลัวเหลือเกินว่า จะถูกจัดระเบียบให้เป็นคนแก่ที่ดี **'ตามแบบฉบับ'** อย่าได้แสดงออกถึงความปรารถนาใดๆ เพราะ พันจากวัยอันควรไปแล้ว และควรอยู่ให้เป็นที่เป็นที่ทาง อย่าล้ำเส้น อย่าเรียกร้องใดๆ

ในที่สุดก็คงได้ตายอย่างงดงามตามกรอบประเพณี

^๓ Positive Youth Development Working Group. The Adolescent Search for Purpose: The Roles of Moral, Civic and Spiritual Development A Pre-Conference at the Society for Research on Adolescence Ninth Biennial Meeting New Orleans April 11, 2002

ทิศทางการพัฒนาเยาวชน ที่เยาวชนต้องการ

“ในสังคมปัจจุบัน เยาวชนของเราถูกพัฒนาในด้านความรู้ความสามารถมากในระดับหนึ่ง จะเห็นได้จากผลงานที่เยาวชนไปสร้างชื่อเสียงในระดับต่างๆ ทั้งในเรื่องกีฬา การศึกษา ฯลฯ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ดี ที่ทำให้ทั่วโลกเห็นความสามารถของเยาวชนไทย แต่สิ่งที่ตรงข้ามกับความสามารถนั้นคือ จิตใจ กล่าวคือ เด็กสมัยนี้เห็นคุณค่าทางวัตถุสำคัญกว่าทางจิตใจมาก ทำให้ภาวะและทัศนคติของเยาวชนทุกวันนี้เปลี่ยนไป

เยาวชนควรถูกพัฒนาให้เป็นคนมีน้ำใจ รู้จักการเอื้อเฟื้อ รู้จักการให้อภัย รู้จักการเอาชนะใจตนเอง และรู้จักการรับผิดชอบ ต่อสังคม ซึ่งเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ ครูอาจารย์ หรือผู้ใหญ่ ที่จะปลูกฝังทั้งคุณธรรม และจริยธรรมให้กับเยาวชนตั้งแต่เด็ก”

นายชัชวิทย์ อินทประเสริฐวุฒิ์ ชั้นปีที่ ๔ ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

“คิดว่า ตอนนี้อยู่ใหญ่ในบ้านเมืองเรา ยังไม่ค่อยลงทุนเท่าที่ควรในการพัฒนาเยาวชน โดยเฉพาะการส่งเสริมกิจกรรมที่มีความเข้าใจจิตใจ และความต้องการของวัยรุ่น ผู้ใหญ่มักจะคิดว่าให้เด็กได้เรียนรู้แบบเดียวกับที่ผู้ใหญ่เคยเรียนในสมัยเด็กนั้นแหละ ทั้งๆ ที่ยุคสมัยนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว

ดังนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษา จึงไม่ค่อยมีกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่น่าสนใจ และให้เด็กมีส่วนร่วม เช่น ชมรมดนตรี กีฬา เพื่อที่เด็กจะได้ไม่ใช้เวลาว่างไปยุ่งกับสิ่งเสพติดและอบายมุข

หรือควรให้มีชมรมเพศศึกษาที่มีความเข้าใจวัยรุ่น ให้เด็กมีความรู้และเข้าใจในเรื่องเพศ เพราะเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องสิทธิบุคคล ที่แต่ละคนจะตัดสินใจเองว่าจะมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์ แต่ทุกคนควรจะรู้จักวิธีป้องกันตนเองและป้องกันคู่

อยากให้ผู้ใหญ่พัฒนาเยาวชนให้สามารถปรับสภาพร่างกายและจิตใจให้สอดคล้องกับสังคม เพื่อที่จะเติบโตเป็นคนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่หลวมตัวกระทำความผิดหรือก่อปัญหาให้กับสังคม”

นางสาวชนิษฐา หงษ์แดง ปวช.๑ สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยการอาชีพหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

“ผู้ใหญ่มักจะคาดหวังว่า เยาวชนต้องเก่งทุกอย่าง เช่น เรียนเก่ง กีฬาอดเยี่ยมดนตรีเป็นเลิศ และต้องเรียนร้อยมาก ๆ ทั้งๆ ที่ผู้ใหญ่ก็รู้อยู่ว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ แต่กลับไม่ค่อยเรื่องเพศกับเด็ก มองว่าเป็นเด็ก ยังไม่ถึงเวลาจะรู้ แต่สำหรับตัวเองคิดว่า หากเยาวชนฉลาดในเรื่องการเอาตัวรอดได้ก็เพียงพอแล้ว การส่งเสริมให้เด็กคิดเป็น วิเคราะห์ แยกแยะได้ รู้จักเรียนรู้เรื่องการคบเพื่อน และการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ทำให้วัยรุ่นมีตระวังตัวไม่ไปแสวงหาคำตอบด้วยการเอาตนเองไปทดลอง และปรับตัวได้เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว

ผู้ใหญ่จะพัฒนาเยาวชนเรื่องทักษะการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ไม่ใช่มุ่งเน้นแค่เรื่องการศึกษา เพราะหากว่าเด็กเรียนเก่งแต่เอาตัวรอดไม่ได้ ชีวิตก็ไม่มีความหมายอะไร เช่นนักเรียนหญิงคนหนึ่งเรียนร้อยมาก ๆ เรียนได้เกรดสี่ทุกวิชา แต่พอมีผู้ชายมาจีบ พุดจาหวานล่อม อาจจะไม่ทันคิด และไม่กล้าปรึกษาพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ จึงมีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน เพราะไม่เคยรู้ข้อมูลเรื่องยาคุมหรือถุงยางอนามัย ทำให้ท้องไม่มีผู้ชายรับผิดชอบ จึงอาจทำร้ายตัวเองในที่สุด”

นางสาวโลฟิต ชัยชาญ
ปวช.๑ ดอมพิวเตอร์กราฟฟิกส์
วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้ามเส้น

สมวงศ์ อุไรวัฒนา มุลินิธิเข้าถึงเอดส์

ผู้ชายเสียเปรียบนะครับ

ผู้ชายก็เสียเปรียบนะครับ ไม่ได้ประชด แต่ผมพูดจริงๆ เอาจ่ายๆ ได้ยันแต่สิทธิตศตรี หรือสิทธิของเกย์ ไม่มีสักครั้งที่มีการเรียกร้องสิทธิของผู้ชาย

สังคมมักจะอ้างว่าเพศชายเป็นเพศที่ได้เปรียบ จริงหรือไม่ ผมก็ยังสงสัย?

หรือเรามองกันเพียงปรากฏการณ์ ความรุนแรง กฎหมาย หรือจารีตบางอย่างแล้วบอกว่าผู้ชายได้เปรียบ?

เพียงมีความเชื่อว่า มีฝ่ายได้เปรียบ/เสียเปรียบ ก็อาจจะทำให้ฝ่ายที่ถูกมองว่า **'ได้เปรียบ'** เริ่มที่จะ **'เสียเปรียบ'** ในเชิงทัศนคติแล้ว สังเกตดูเอะครันว่า ผู้ชายถูกละเมิด แล้วยังไม่รู้สึกว่ามีใครละเมิดด้วยซ้ำ เพราะมีทัศนคติว่าผู้ชาย **'ได้เปรียบ'**

การถูกละเมิดสิทธิ หมายความว่าความถึงการถูกเลือกปฏิบัติ หรือการถูกทำให้ตัวเองรู้สึกด้อยคุณค่า สูญเสียความมั่นใจในการดำรงชีวิตของตนเองอย่างปกติสุข ไม่ว่าจะในด้านกฎหมาย จารีตประเพณี หรือวัฒนธรรม

ตัวอย่างง่ายๆ รอบๆ ตัวผมนี่แหละ

เพื่อนผู้ชายคนหนึ่ง ถูกทำให้แปลกประหลาด เพียงเพราะตัวเตี้ยกว่าแฟนมาก

อดีตพี่เขยของผมเคยบ่นว่า รู้สึกเก้อเขินเวลาเข้าสังคม เพราะการศึกษาน้อยกว่าพี่สาว

พี่ชายผมเคยมาปรึกษาว่าเครียด เพราะถูกญาติฝ่ายภรรยาพูดเป็นประจาวว่า หาเงินไม่เก่งเหมือนสามีคนอื่น ทำให้ลูกเมียไม่สมบุญรุ่นลูข

น้องผู้ชายที่ทำงานด้วยกันคนหนึ่ง ต้องลาออกจากการทำงานเพราะตำแหน่งหน้าที่การงาน/รายได้น้อยกว่าภรรยา จึงต้องเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เพื่อกลางคืนจะได้เล่นดนตรีหารายได้เพิ่มอย่างน้อยก็ไม่ใช่เป็นที่ถูกติฉิน

พ่อคนหนึ่งมาระบายทุกข์ว่า ต้องไปกู้เงินสหกรณ์เพื่อมาเป็นค่าสินสอดสู่ขอสะใ้ จนทุกวันนี้ก็ยังต้องใช้หนี้กันอยู่

ใครกำหนดว่า **'ผู้ชายต้องตัวสูงกว่าผู้หญิง'**

ใครกำหนดว่า **'ผู้ชายต้องเรียนสูงกว่า หรืออย่างน้อยก็ต้องเท่าเทียมกับผู้หญิง'**

ใครกำหนดว่า **'ผู้ชายต้องหาเงินหาทองเลี้ยงลูกเมีย มีรายได้มากกว่า หรือหน้าที่การงานต้องดีกว่าผู้หญิง'**

ใครกำหนดว่า **'ผู้ชายต้องหาเงินหาทองไปสู่ออกผู้หญิง'**

ใครกำหนดว่า **'การบวชทดแทนคุณเป็นหน้าที่ของลูกผู้ชาย'** หรือ **'การเกณฑ์ทหารเป็นหน้าที่ของผู้ชายไทย'**

และถ้าผู้ชายไม่เป็นไป **'ตามนั้น'** หละ

ในการเสวนาครั้งหนึ่งของมหาวิทยาลัยเที่ยงคืนในหัวข้อเรื่อง 'เจ้าโลก (ผู้ชาย) เจ้าโลกจริงหรือ' มีผู้เข้าร่วมเสวนากล่าวว่า 'ผู้ชายไทยเป็นนักรักที่ห่วยที่สุดในโลก เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ผูกอยู่กับการซื้อขายบริการ จึงไม่ค่อยสนใจอีกฝ่ายว่าจะเป็นอย่างไร' อีกท่านก็แสดงความเห็นว่า 'ผู้ชายมักเป็นฝ่ายรุก และหญิงเป็นฝ่ายรับ'

ผู้ชายเป็นนักรักที่ห่วยแตก เป็นฝ่ายรับ แล้วมันเสียหายยังไง เรื่องบนเตียงจำเป็นต้อง **'เก่งกว่าผู้หญิง'** หรือ มีน้ำละ เวลาไม่เก่งขึ้นมาจริง ๆ จึงเสียฟอร์มกันเป็นแถบ ๆ

จะว่าไปแล้ว ยิ่งสังคมเข้มงวดกับฝ่ายหญิงเท่าไร ผลก็ยิ่งสะท้อนกลับมาสู่ผู้ชายมากขึ้นเท่านั้น

เช่น ในสุภาหิตสอนหญิง สอนให้ผู้หญิงงดงามตามที่ยอยากให้เป็น (ส่วนควรจะเป็นหรือไม่อีกเรื่อง) ทั้งกิริยา วาจา การแสดงออก บทบาทต่างๆ ทั้งภายในบ้าน และนอกบ้าน เพื่อเสริมคุณค่าของผู้หญิง ถ้าไม่ทำ ละเลย ตกเกณฑ์ จะกลายเป็นสตรีที่ด้อยค่าทันที

ผลที่ตามมาก็มีหลายแบบ อาทิ การเรียนรู้และแสดงออกในเรื่องเพศของบ้านเราเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายได้มากกว่าฝ่ายหญิง ดูเหมือนฝ่ายชายจะได้เปรียบ แต่ลองคิดดีๆ สิ เมื่อสังคมสร้างให้ผู้หญิงเป็นอย่างที่เป็นอยู่นี้ ผู้ชายจะได้อะไร

ชัดๆ เรื่องการสื่อสารเรื่องเพศในคู่ ฝ่ายชายมักจะไม่ค่อยรู้เลยว่าฝ่ายหญิงต้องการอะไร เพราะผู้หญิงไม่ค่อยกล้าที่จะบอก บางเรื่องต้องปกปิด เพราะกลัว **'ไม่งาม'** **'ไม่เหมาะ'** อยากจะมีเช็ทส์หรือไม่อยาก ก็ไม่บอกกันตรงๆ

ผิวเมียนี่แหละ แน่ใจหรือว่ารู้จักเรื่องเพศของภรรยาดีแท้ ทำกันตรงๆ นี่เลยหละ

ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ในอดีตเคยมีกันมาหรือไม่ คนเป็นแฟนกันคงอยากรู้ทั้งคู่ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง

แต่ดูเหมือนผู้หญิงจะกล้าถาม และเป็นเรื่องที่ผู้ชายต้องบอก หรือบอกได้

แต่ถ้าผู้ชายเป็นฝ่ายถามกลับ กลายเป็นดูถูกผู้หญิงไปเอาละ ถึงจะกล้าถาม ผู้หญิงก็ไม่ควรจะบอกว่าเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ทั้งๆที่อาจจะเคยมีมาก่อนจริงๆ ผู้ที่ถูกยกย่องว่าเชี่ยวชาญในการตอบปัญหาเพศนี้แหละตัวดี มักจะแนะนำว่าไม่ควรบอก ไม่มีประโยชน์ อ้างว่าผู้ชายรับไม่ได้

อย่างนี้ก็เอาเปรียบกันนะสิ ยุคนี้มีเอดส์ด้วยนะครับ ไม่คิดจะบอกความเสี่ยงเอดส์จากเพศสัมพันธ์ในอดีตให้ฟังกันเลยรีไร

คุณผู้ชายครับ สังคมมักให้เหตุผลว่า ผู้หญิงไม่กล้าสื่อสารเรื่องเพศตรงไปตรงมาเพราะกลัว **'ไม่งาม'** **'ไม่เป็นกุลสตรี'** ซึ่งก็ฟังขึ้น มีเหตุมีผล และเข้าใจเพศหญิงได้ แต่ผลก็ตกลงมาที่ฝ่ายชาย เราจะยอมรับอย่างนี้หรือ เราจะยอมให้ผู้หญิงอ้างอ้างไม่กล้าบอกเราถึงความต้องการหรือความรู้สึกจริงๆ ของเธอเขี้ยวหรือ

ผมไม่เอาด้วยคน ผมเสียเปรียบนะถ้ามีแต่ **'กุลสตรี'** ทั้งประเทศ

FOOD FOR THOUGHT

พัฒนา พัฒนา

อกสามศอก

อะไรมาก่อน คนตรีหรือความเศร้า คนมักเป็นห่วง
เมื่อเด็กเล่นปืน ดูหนังที่มีความรุนแรง ไม่มีใครเป็นห่วงที่เด็ก
ฟังเพลงเป็นพันเป็นหมื่นเพลงที่พูดถึงเรื่องอกหัก ถูกปฏิเสธ
เจ็บปวด โศกเศร้าและสูญเสีย

นี่คือส่วนหนึ่งของประโยคเปิดภาพยนตร์เรื่อง ไฮฟิเดลิตี (High Fidelity - ฝีมือการประพันธ์โดย Nick Hornby) ซึ่งตัวเอกของเรื่อง ร็อบ กอร์ดอน (Rob Gordon รับบทโดย John Cusack) ชายหนุ่มเจ้าของร้านขายแผ่นเสียงเอเย่นขึ้น ในภาวะที่เพิ่งถูกอกหักมาหมาดๆ

ร็อบ กอร์ดอน อกหักครั้งใหญ่จากผู้หญิงที่เขารักมาก แต่หลอกตัวเองว่าไม่ได้เสียใจ และคิดเอาเองว่า ถ้าเทียบประสบการณ์ชีวิตรักที่ผ่านมา เธอไม่ได้ดีดแต่หัวอันดับแรกของผู้หญิงที่ทำให้เขาเจ็บปวดที่สุด

ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องโดยตัดสลับภาพปัจจุบันกับอดีตคนรักของเขาแต่ละคน ซึ่งคนดูดูแล้วก็คงไม่แปลกใจ ที่ทำไมรักนั้นจึงไม่สมหวัง เพราะร็อบคบผู้หญิงทั้งที่ไม่รู้จักตัวเองดีพอ

ผู้หญิงคนแรกที่เขาถือว่าเป็นแฟน ร็อบล้มพันธ์ด้วยเพียงเพราะอยากรู้ อยากเห็นในเพศตรงข้าม

ผู้หญิงอีกคนหนึ่ง เขาคบโดยมีความคิดว่าเขาเป็นเจ้าของร่างกายของผู้หญิง และมีเป้าหมายที่ต้องมีเซ็กส์กับเธอให้ได้

อีกคนที่เขาคบก็เพราะพ่ายแพ้ในความหลงใหลเล่นหา โดยไม่ได้คิดว่าเขาและเธอแตกต่างกันมากเหลือเกิน และกับบางคน ร็อบต้องเป็นตัวปลอมเพื่อทำตัวให้เข้ากับคนที่เขาคบให้ได้

แต่หารู้ไม่ว่า แท้จริงผู้หญิงที่ทำให้เขาเจ็บที่สุดคือแฟนคนหลังสุดที่เพิ่งเลิกกันไป ร็อบไม่เข้าใจว่าทำไมชะตาของเขาต้องเกิดมาเป็นคนที่อกหักตลอดกาล เขาถึงขั้นคิดต่อกลับไปยังผู้หญิงที่เขาเคยคบ เพียงเพื่อถามว่า **ทำไมคุณถึงทิ้งผมไป!**

ไฮฟิเดลิตี มีมุมที่น่าสนใจเป็นเรื่องความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ และการเรียนรู้ความหมายของความรัก เรื่องนี้ยังเป็นนวนิยายและภาพยนตร์ ในดวงใจของผู้ชายหลายๆ คน เหมือนที่เรื่อง บริดเจ็ต ไจนส์ ไดอารี่ (Bridget Jones's Diary) เป็นภาพยนตร์ในดวงใจของผู้หญิงมากมาย จนเมื่อไฮฟิเดลิตีฉบับนวนิยายแปลเป็นภาษาไทยขายในเมืองไทย ก็มีคำพาดพิงหน้าปกว่าเป็น บริดเจ็ต ไจนส์ ไดอารี่ภาคผู้ชาย

ที่จริงคงไม่ยุติธรรมหากเปรียบเทียบนั้น เพราะเรื่องไฮฟิเดลิตีบอกเล่าประสบการณ์ความรักที่มีมุมมองเชิงลึก และละเอียดอ่อน ที่ไม่พบในเรื่องบริดเจ็ต ไจนส์ และร็อบ กอร์ดอน ในไฮฟิเดลิตี ก็ไม่เหมือน **'ไจนส์'** ในบริดเจ็ต ไจนส์ ตรงที่ ร็อบ กอร์ดอน บอกเล่าประสบการณ์ชีวิตรัก ผ่าน ๕ อันดับหญิงสาว

S-exchange

ที่หักอกเขา ขณะที่ประสบการณ์ชีวิตรักของไจนส์ คือ อายุจวนเจียน ๓๐ แล้วยังไม่พบ

ช่วงนี้ มีบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงการกำหนดคุณค่าดั้งเดิมของความเป็นชายให้คลุมเครือ

เช่น กลยุทธ์การตลาดของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง และเครื่องแต่งกาย ในทศวรรษ ๙๐ ไม่ได้เน้นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้หญิงเท่านั้น แต่เริ่มขยายตลาดไปที่ผู้ชายมากขึ้น และเช่นเดียวกัน ก็เริ่มมีการนิยามความหมายของเพศชายในลักษณะหนึ่งๆ ที่เรียกว่า เมโทรเซ็กส์ชวล (Metrosexual)

ลองเข้าไปค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต จะพบว่ามีหลายๆ เว็บไซต์ที่พูดถึงเรื่องนี้

มาร์ก ซิมป์สัน บุคคลที่ได้รับการขนานนามจากนักเขียนส่วนหนึ่งว่าเป็นผู้สร้างคำนี้ นิยามความหมายของเมโทรเซ็กส์ชวลไว้ในเว็บไซต์ www.marksimpson.com ว่า คือชายหนุ่มที่มีอำนาจในการจับจ่ายใช้สอย อาศัยอยู่ในเขตเมืองซึ่งเป็นบริเวณที่เข้าถึงร้านค้าหรูหรา เป็นผู้ชายรักสวย รักเสน่ห์แฟชั่น ชอบเข้าร้านทำผมทำเล็บ

ผู้ชายเมโทรเซ็กส์ชวลมักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นเกย์ ซึ่งจริงๆ ไม่ใช่ (หรือไม่ใช่เสมอไป) ผู้ชายเมโทรเซ็กส์ชวลก็ชอบผู้หญิงเหมือนกัน (หรืออาจมากกว่านั้นก็ได้อีก) ซึ่งความเข้าใจและมุมมองที่มีต่อผู้ชายเมโทรเซ็กส์ชวลก็กระทบกับภาวะของความเป็นชายในอุดมคติที่ถูกกำหนดคุณค่าว่า ต้องอกสามศอก เข้มแข็ง ผจญภัยได้ เหนือไหล่โคลย้อยได้เป็นเรื่องปกติ ไม่ค่อยมีโอกาสสวยงามสักเท่าไร

อย่างไรก็ดี คงไม่ยุติธรรมนัก ถ้าจะตีตราหรือเหมารวมพฤติกรรมหนึ่งๆ ให้อยู่ในกล่องที่จัดวางไว้

เราไม่รู้ว่ เพราะมีกลยุทธ์ทางการตลาด จึงเกิดผู้ชายเมโทรเซ็กส์ชวล หรือเพราะมีผู้ชายแบบเมโทรเซ็กส์ชวล จึงเปิดช่องทางทางการตลาดใหม่ๆ ขึ้น

แต่น่าคิดอยู่ว่า ลงผู้ชายจะอยากสวยแล้วเครื่องสำอางที่จะใช้จำเป็นต้องแบ่งเพศด้วยหรือ กระแสบริโภคนิยมอย่างนี้ ต้องระวังว่า อยู่นิ่งๆ ก็อาจถูกจับเข้ากลุ่มเป็นเซ็กเมนต์หนึ่งทางการตลาดโดยไม่รู้ตัว

ภาพยนตร์เรื่อง High Fidelity

กำกับภาพยนตร์ : Stephen Frears

อำนวยการผลิต : Tim Bevan, Rudd Simmons

นักแสดง : Joan Cusack, Jack Black, Carroll

Connor, Iben Hjelje

Metrosexual

มีหลายเว็บไซต์ที่พูดถึงเรื่องนี้ไว้อย่างน่าสนใจ และนี่คือตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ

www.marksimpson.com www.theage.com.au

www.edifyingspectacle.org

อยากถาม
อยากแลกเปลี่ยน...
อย่าช้า...

ใจรัก..

| เช็กสับนรกเมล์ |

ข่าวครูตัดผมนักเรียนพลาดจนหูขาด เพราะทรงผมผิดระเบียบ จนถึงข่าว 'เช็กสับนรกเมล์' ผู้อ่าน s-exchange คงได้ติดตามกันเมื่อช่วงเดือนที่ผ่านมา แอมป์ลุ้นว่าจะมีกระแสวิพากษ์ระเบียบบางอย่างออกมาจากข่าวแรก แต่ก็เงียบหาย ในขณะที่กระแสเรื่องหลังซึ้นมาก เก็บข้อคิดเห็นมาฝากสองชิ้น ชิ้นหลังคือข้อเสนอที่ส่งผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่กอมก. ได้รับ

ใจรัก

ถึงกอมก. S-exchange

เรื่องเช็กสับนรกเมล์ หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ผู้ 'ห่วงใย' เยาวชนของชาติต้องออกมาแสดงความคิดเห็นกันยกใหญ่ ความคิดเห็นส่วนใหญ่อ่านแล้วชวนให้เศร้าใจว่า เยาวชนไทยช่างไม่รู้จักคิด ไร้สติ ไม่รู้จักรักษาวัฒนธรรมไทย ตกเป็นทาสวัฒนธรรมตะวันตก วัฒนธรรมบริโภคนิยม ฯลฯ วิเคราะห์วิจารณ์เยาวชนไปเรียบร้อยแล้ว ก็มีทีไรไปถึงแพะ ที่ชื่อ 'ครอบครัว' เพราะพ่อแม่ไม่ดูแล ไม่มีเวลาให้ลูก หรือก็เพราะผู้ใหญ่ไม่รู้จักอดทนต่อกัน ทำให้ 'ครอบครัวแตกแยก' ผลร้ายๆ ทั้งปวง ก็เลยมาอยู่ที่ลูก แพะตัวต่อมากโรงเรียน มีตั้งแต่ทำไม่ใส่สอน 'เพศศึกษา' จนถึงสอนยังไม่ไป 'ซีโฟรงท์กระบอก'

เพราะฉะนั้น สมควรต้องไม่เพาะวัฒนธรรมไทยอันดีงาม ครอบครัวต้องอย่าแตกแยก ควบคุมสื่อ ควบคุมสถานบันเทิง ควบคุมเวลาอย่าให้เด็กออกจากบ้าน สอนเด็กเข้าใจว่าเช็กสับเป็นเรื่องไม่ดี มีแต่ผลร้ายๆ ที่ตามมา ทำแล้วนอกจากไม่ดีกับตัวเอง พ่อแม่ก็เสียใจ โรงเรียนก็เสียชื่อเสียง ประเทศชาติก็เสียหาย เอาไว้ได้เป็น 'ผู้ใหญ่' ค่อยทำทุกเรื่องทีว่ามา...

น้ำฝน

ข้อเสนอ กรณี 'เด็กติดเช็กส์'

ผู้ใหญ่สมัยนี้ คงไม่เคยร่วมเพศเมื่อครั้งเป็นเด็ก สมัยก่อน ไม่มีศูนย์การค้า ไม่มีห้างหลังรณเมล์ คงแคไปแอบจับๆ คล่าๆ กันแถวห้องน้ำในโรงเรียน เหมือนไปแอบลอบจู๋ หรือไปตามสนามหน้าศาลากลาง คูหนังชายยา แอบทำอะไรตอนที่คนอื่น เขากำลังเพลินกับหนัง

ผู้ใหญ่สมัยก่อน จึงไม่มีปัญหา 'ติดเช็กส์' เพราะไม่มีสถานที่ที่น่าไปมีเช็กส์ได้ ในสมัยนี้ เยาวชนติดอะไรหลายอย่าง ติดมือถือ ติดซอปปิ้ง ติดรถยนต์ ติดรถไฟฟ้า ติดหมาฝรั่ง ติดลูกอม ติดนมม่า ติดยาฆ่า ติด...

แต่ 'ติดเช็กส์' ผิดปกติ เป็นเรื่องน่าละอาย เป็นความผิด และความผิดเรื่องเพศสมควรต้องซ้ำเติม อันมีสาเหตุเพราะเยาวชนเพศหญิง **ไม่รักษาเวลลงนตัว** แม้นในที่สาธารณะ เพราะสังคมไทยไม่เหมือนสังคมอื่นๆ มีวัฒนธรรมอันดีงามมายาวนาน

ประชาชนเพศหญิงจะต้องทำหน้าที่ ปกป้องดูแล ประชาชนเพศชาย ทั้งในครอบครัว และในที่สาธารณะ

เมีย หรือภรรยาที่บ้าน ต้องมีสติในเรื่องเพศอยู่เสมอ ต้องรู้จักเทศะที่จะประณินดีสามี

ลูกสาว ก็ต้องคอยระมัดระวังดูแลอารมณ์ทางเพศของพ่อเลี้ยง แม้ว่าจะไม่ใช่อุปบังเกิดเกล้า

นักเรียนหญิง ก็ต้องระมัดระวังในพฤติกรรมที่อาจไปกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของครูบาอาจารย์เพศชาย ได้โดยไม่ตั้งใจ

ข้าราชการสาว ก็ต้องสำรวมในการแต่งกาย ต้องไม่เปิดเผยร่างกาย จนเกิดไปกระตุ้นอารมณ์อันอ่อนไหวเปราะบางของเจ้านาย ทำให้อดกลั้นไว้ไม่ไหว

วัฒนธรรมอันดีงามเหล่านี้ ได้ประพุดตปฏิกิบัติสืบทอดกันมาช้านาน อันเนื่องจากว่าประชาชนเพศชายไทย มีความอ่อนไหวในทางเพศตลอดเวลา ไม่สามารถเลือก กาละ และ เทศะ ได้

ดังนั้น จึงต้องพรั่าสอนประชาชนเพศหญิงแต่เยาว์วัย ให้มีจิตใจ 'เอื้ออาทร' ต่อเยาวชนเพศชาย ช่วยเหลือเพศชาย ดูแล ปกป้อง ไม่ให้ถูกรบกวน กระเทือนอารมณ์ทางเพศ โดย **เลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง** ทั้งหลาย เช่น ไม่ใส่สายเดี่ยว ไม่ใส่กระโปรงสั้น หรือเสื้อเกาะอก ไม่นั่งคนเดียวบนเก้าอี้แถวหลังในรณเมล์ ไม่เดินในที่เปลี่ยว ไม่ใส่เสื้อนักเรียนแบบรัดตัว เหมือนข้าวต้มมัด และไม่...

เพราะเป็นการแสดงพฤติกรรมเชิงชวน ชั่วร้ายเพศชาย ดังนั้น เยาวชนเพศหญิงจึงต้อง **'รักษาเวลลงนตัว'** เพื่อจรรโลงวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศชาติไว้ เพศหญิงจึงต้องดูแลเพศชาย ทะนุถนอม หลีกเลี้ยงการก่อพฤติกรรมใดๆ ที่จะไปกระตุ้นความรู้สึกทางเพศของผู้ชาย เพราะว่าคุณชายไทยมีความอ่อนไหวเปราะบางในความรู้สึกทางเพศมากกว่าผู้ชายในสังคมอื่น

การแก้ปัญหา 'ติดเช็กส์' ของเยาวชน จึงต้องมุ่งที่จะป้องกันเยาวชนทั้งเพศหญิงและชายให้ 'เลิก' ติดเช็กส์ หลีกเลี้ยงกิจกรรมใดๆ ที่จะไปกระตุ้น 'ต่อม' รับความรู้สึกเรื่องเช็กส์ ซึ่งต้องเร่งแก้ปัญหา หรือมีฉนวนั้น การติดเช็กส์อาจลุกลามเป็นปัญหาสังคม หรือเกิดอาการรุนแรงมากขึ้นกลายเป็นปัญหาระดับชาติ ที่ต้องมึนโยนยาปราบปรามการติดเช็กส์ของเยาวชน เหมือนการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งสามารถตามล่า และ 'ตัดตอน' ขึ้นได้ นั้นหมายถึงประเทศไทยอาจต้องสูญเสียเยาวชนเพศชายที่มีความสามารถ มีคุณภาพ และประสิทธิภาพในอนาคต

นโยบายการแก้ปัญหา 'ติดเช็กส์' ของเยาวชน มีวิธีเดียวเท่านั้นที่จะประสบผลสำเร็จ คือ การส่งเสริมให้ประชากรเพศหญิง **'รักษาเวลลงนตัว'**

แบ็คเกิร์ล

บทความพิเศษ

นิพนธ์ ยาวไทยสงฆ์ ปว.๑๖ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุดรธานี
ทิวารัตน์ เดชวัลย์ศิริ ปว.๑๖ วิทยาลัยการอาชีพหนองหาน อุดรธานี

การถือพรหมจรรย์ สามารถป้องกันเอดส์ได้?

กติกาสังคมเรื่องการถือพรหมจรรย์ จะทำให้ความบริสุทธิ์ทางเพศของผู้หญิงมีค่า หมายถึงผู้หญิงดีจะต้องอด ซึ่งไม่เคยผ่านผู้ชายมาก่อน และยังเชื่อกันว่าการทรงระงค์ให้ผู้หญิงรักษาพรหมจรรย์จะช่วยในการป้องกันเชื้อเอชไอวีได้เป็นอย่างมาก

แต่ความเป็นจริง ผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วจะไม่กล้าพูดความจริงว่าเคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน เพื่อที่จะทำให้ตนเองถูกมองว่าเป็นคนที่มีความดี และเพื่อให้คู่สมชายใจ

ผลที่ตามมาก็คือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทั้งสองฝ่ายจะไม่ใส่ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกัน เพราะเชื่อว่าต่างฝ่ายต่างไม่มีเพศสัมพันธ์มาก่อน ซึ่งจะมีโอกาสติดเชื้อเอชไอวีได้ หากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้รับเชื้อมาก่อนหน้านี้

ฉะนั้นการส่งเสริมให้ถือพรหมจรรย์ จึงไม่สามารถเชื่อได้ว่าสามารถป้องกันเชื้อเอชไอวีได้ แท้จริงแล้วเราไม่ควรยึดติดกับพรหมจรรย์ก็ได้ เพราะค่าของคนอยู่ที่ความดีงามมิใช่หรือ

*ผลงานนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาสารคาม จัดโดยสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ ร่วมกับสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษา จ.อุดรธานี และองค์การแพธ เมื่อวันที่

๓-๕ กันยายน ๒๕๔๗

รอบรู้บ้านเรา

กษมา สัตยาหุรักษ์ องค์กรแพช

ทีวีมีผล ต่อเรื่องเช็ทซ์ของวัยรุ่น

สำนักข่าวรอยเตอร์รายงานว่า จากผลการสำรวจที่ตีพิมพ์ในวารสารของสำนักวิชาการกุมารแพทย์อเมริกันประจำเดือนกันยายน พบว่า ร้อยละ ๑๐ ของเด็กวัยรุ่นที่ดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาทางเพศมากที่สุด มีแนวโน้มที่จะจำลองมีเพศสัมพันธ์เพิ่มเป็นสองเท่าเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นในจำนวนร้อยละ ๑๐ ที่ดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาทางเพศน้อยที่สุด

ข้อมูลดังกล่าวได้มาจากการสอบถามวัยรุ่นอายุระหว่าง ๑๒-๑๗ ปี จำนวนทั้งสิ้น ๑,๗๓๒๒ คน ถึงนิสัยในการดูโทรทัศน์และกิจกรรมทางเพศ และทำการสอบถามอีกครั้งเมื่อผ่านไปหนึ่งปี

ริเบคกา คอลลินส์ นักจิตวิทยาแห่งบริษัทรอนด์ และเป็นหัวหน้าทีมสำรวจในครั้งนี้กล่าวว่า เด็กอายุ ๑๒ ปีที่ดูรายการซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในปริมาณมากๆ จะประพฤติตัวเหมือนเด็กอายุ ๑๔ หรือ ๑๕ ปี ที่ดูรายการเหล่านี้ปริมาณเล็กน้อย

การศึกษายังพบว่า รายการที่มีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศแต่ไม่มีภาพแสดงให้เห็นนั้น ก็มีอิทธิพลพอๆ กับการแสดงที่เห็นอย่างโจ่งแจ้ง

คอลลินส์ยังเสนอว่า **"วิธีที่ดีที่สุดสำหรับพ่อแม่คือต้องตระหนักว่าเด็ก (อเมริกัน) ใช้เวลาโดยเฉลี่ยวันละ ๓ ชั่วโมงหน้าจอโทรทัศน์ และความนิยมสูงสุดของเนื้อหารายการที่อัดแน่นไปด้วยเรื่องเพศนั้นอยู่ในช่วงเวลาที่แพงที่สุดของสถานี"**

ก่อนหน้านี้ ได้มีการศึกษารายการทางโทรทัศน์พบว่า เกือบ ๒ ใน ๓ ของรายการบันเทิง มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ตั้งแต่เรื่องตลก การพูดล้อเสียดแทงแบบ ไปจนถึงการร่วมเพศและพฤติกรรมแบบอื่นๆ

ปักกิ่งอนุญาตให้สำรวจ พฤติกรรมทางเพศของสาวจีน

สำนักข่าวซินหัวรายงานว่า จีนอนุญาตให้สำรวจพฤติกรรมเพศของสาวจีนเป็นครั้งแรก การสำรวจครั้งนี้จัดโดยสถาบันเพศศาสตร์และสมาคมแพทย์ โดยใช้การสำรวจทางเว็บไซต์ sina.com

สาวจีนอายุตั้งแต่ ๒๑ ปี จะได้ตอบคำถาม ๓๔ ข้อ เช่น ต้องการมีเพศสัมพันธ์เดือนละกี่ครั้ง และมีจริงๆ เดือนละกี่ครั้ง เคยถึงจุดสุดยอดเวลาร่วมเพศหรือไม่ เคยมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสหรือไม่ ฯลฯ

มา เตียนเหียน ผู้เชี่ยวชาญของสถาบันเพศศาสตร์ กล่าวว่า การศึกษาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ทางเพศทั้งทางพฤติกรรมและจิตใจของหญิงจีน เพื่อที่จะจัดบริการข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง

ก่อนหน้านี้ มา เคยศึกษาพบว่า หญิงจีนร้อยละ ๕๐ ไม่เคยได้รับความสุขสุดยอดเมื่อมีเพศสัมพันธ์

การศึกษาอีกชิ้นหนึ่งพบว่า หญิงจีนร้อยละ ๙๑ ถูกเลือกปฏิบัติในสถานที่ทำงาน เช่น หญิงตั้งครรภ์จะมีปัญหาเรื่องลาคลอดหรือสาวสวยจะได้งานที่ดีกว่า โดยเฉพาะหากเด่นรำ ร้องเพลงและดีมีเก๋ อีกทั้งยังถูกคุกคามทางเพศจากเจ้านายด้วย

